

Sygn. akt I C upr 396/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Miliczu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Wójcik

Protokolant: Agnieszka Hasiak

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2016 r. w Miliczu

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna w W.
przeciwko K. G.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. kosztami postępowania obciąża stronę powodową w zakresie przez nią poniesionym.

Sygn. akt I C upr 396/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Spółka z o.o. Spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w W., działając przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, w dniu 30 czerwca 2015 r. skierowała do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym i wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty, by pozwany K. G. zapłacił stronie powodowej kwotę 968,30 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów sądowych w kwocie 30,00 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że nabyła wierzytelność wynikającą z umowy pożyczki zawartej przez (...) Sp. z o.o. Podniosła, że w dniu 19 maja 2014 r. pozwany zawarł z (...) Sp. z o.o. umowę udzieloną w ramach Umowy Elastycznie P. Ratalnej, przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość. Pozwany dokonał rejestracji w systemie teleinformatycznym powoda, jednocześnie akceptując warunki umowy pożyczki oraz regulaminu. Ponadto potwierdził warunki umowy poprzez dokonanie przelewu jednego grosza ze swojego rachunku bankowego na rachunek (...) Sp. z o.o. W związku z powyższym w dniu 19 maja 2014 r. (...) Sp. z o.o. przelała na rachunek pozwanego kwotę 900,00 zł tytułem zawartej umowy pożyczki. Z tytułu umowy cesji pozwany jest zobowiązany do zapłaty stronie powodowej wszystkich wierzytelności, które stały się wymagalne z dniem upływu terminu płatności umowy pożyczki, tj. z dniem 19 czerwca 2014 r. W związku z zawartą umową naliczona została prowizja w wysokości 12,00 zł. W przypadku zaległości w spłacie, pożyczkobiorca zobowiązany był do pokrycia kosztów upominawczych i windykacyjnych, a to 5 zł za każdy monit telefoniczny, 2 zł za każdy SMS i 15 zł za przygotowanie i wysyłkę wezwania do zapłaty w postaci listu poleconego. Według umowy opłaty te nie mogą przekroczyć 15 zł dziennie i 55 zł miesięcznie. Pozwany nie wywiązał się z postanowień umowy, dlatego strona powodowa domaga się zapłaty zaległej kwoty pożyczki z odsetkami i pozostałymi kosztami. Ponadto strona powodowa wyjaśniła, że zawarła umowę spółki z dwiema innymi firmami, a wierzytelności, w tym w stosunku do pozwanego, zostały wniesione jako wkład niepieniężny przez spółkę

(...) Sp. z o.o. Ponadto została zawarta umowa cesji pomiędzy stroną powodową a (...) Sp. z o.o., obejmująca prowizje i odsetki naliczane od zawartych umów pożyczek.

Postanowieniem z dnia 15 lipca 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy tutejszemu Sądowi.

Strona powodowa - na wezwanie tutejszego Sądu - w dniu 1 października 2015 r. wykazała umocowanie osób ją reprezentujących i przedłożyła pełnomocnictwo procesowe oraz dokumenty powołane jako dowody w sprawie. Jednocześnie zmieniła żądanie w ten sposób, że wniosła o zasądzenie tytułem prowizji za udzielenie pożyczki kwoty 450,00 zł.

Pozwany – prawidłowo wezwany - nie stawił się na rozprawę, nie złożył odpowiedzi na pozew ani nie żądał rozpoznania sprawy pod jego nieobecność.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o.o. w W. świadczyła przez Internet usługi finansowe, w tym udzielała pożyczek gotówkowych. Firma ta posługiwała się gotowym formularzem umowy elastycznej pożyczki ratalnej.

(dowód: formularz umowy pożyczki k. 24-26;

regulamin pożyczki k. 27)

Pozwany K. G. w dniu 19 maja 2014 r. dokonał na rzecz pożyczkodawcy przelewu kwoty 0,10 zł potwierdzając tym samym rejestrację i wyrażając zgodę na zawarcie umowy pożyczki nr (...).

(dowód: potwierdzenie dokonania przelewu k.21)

W dniu 19 maja 2014 r. pożyczkodawca przełał na rachunek bankowy pozwanego tytułem pożyczki nr (...) kwotę 900,00 zł. Jednocześnie wystawił harmonogram spłaty tej pożyczki w czterech ratach, płatnych do dnia 19 czerwca 2014 r. – 333,05 zł, 19 lipca 2014 r. – 335,99 zł, 19 sierpnia 2014 r. – 338,97 zł i 19 września 2014 r. – 341,99 zł. Całkowita spłata została określona na kwotę 1 362,00 zł.

(dowód: potwierdzenie dokonania przelewu k. 23;

harmonogram k. 20)

W dniu 4 lipca 2014 r. pożyczkodawca wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 346,65 zł tytułem zaległości w spłacie pożyczki nr (...).

(dowód: pismo z 04.07.2014 r. k. 22)

W dniu 20 lipca 2014 r. pożyczkodawca wystawił, skierowane do pozwanego, ostateczne wezwanie do zapłaty kwoty 684,74 zł, wynikającej z umowy pożyczki nr (...).

(dowód: pismo z 20.07.2014 r. k. 19)

W dniu 19 września 2014 r. pożyczkodawca wypowiedział pozwanemu umowę pożyczki o nr (...) i wezwał do uregulowania całości zadłużenia wraz z odsetkami, prowizjami i opłatami w łącznej kwocie 1 401,70 zł.

(dowód: pismo z 19.09.2014 r. k. 18)

Strona powodowa nabyła od (...) Sp. z o.o. w W. wierzytelność względem pozwanego wynikającą z umowy pożyczki nr (...) z dnia 19 czerwca 2014 r., z terminem wymagalności przypadającym na dzień 19 czerwca 2014 r.

(dowody: oświadczenie o wniesieniu wkładów z 06.03.2015 r. k.29;

lista wierzytelności k. 30- 31;

umowa spółki jawnej z 10.02.2015 r. k. 32-34;

umowa sprzedaży z 06.03.2015 r. k. 35-36)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W obecnym kształcie procesu cywilnego ustawowo podkreślono jego kontradiktoryjny charakter, czego potwierdzeniem są regulacje zawarte w art. 232 k.p.c. oraz w art. 6 k.c. Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania. To one są dysponentem toczącego się procesu i od nich zależy jego wynik. Mają bowiem obowiązek przejawiać aktywność, w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zatem w rozpatrywanej sprawie na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania zasadności powództwa i wysokości dochodzonego roszczenia. Strona powodowa reprezentowana była przez profesjonalnego pełnomocnika, będącego adwokatem i dlatego Sąd przyjął odpowiednio wysoki miernik staranności po stronie powodowej co do konieczności podejmowania czynności procesowych, uwzględniający zawodowe kwalifikacje pełnomocnika.

Strona powodowa swoje roszczenie wywodziła m.in. z treści przepisu art. 509 k.c., który stanowi, że wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością na nabywcę przechodzą wszelkie związane z nią prawa, a w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Pamiętać należy, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi.

Podstawę prawną żądania stanowi przepis art. 720 k.c., zgodnie z którym przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W niniejszej sprawie znajdują również zastosowanie przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, bowiem zgodnie z przepisem art. 3 ust. 1 wyżej wskazanej ustawy przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. Wedle przepisu ustępu 2 punktu 1 wyżej wskazanego artykułu za umowę o kredyt konsumencki uważa się również umowę pożyczki.

Strona powodowa, formułując żądanie zaoferowała jako materiał dowodowy dokumenty w postaci potwierżeń przelewu i warunków umowy pożyczki, wezwań do zapłaty oraz umów w zakresie przejścia dochodzonej wierzytelności z pożyczkodawcy na stronę powodową.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił uwzględnić żądania pozwu. Strona powodowa nie zdołała bowiem wykazać, że doszło do zawarcia umowy pożyczki o numerze (...). W tym zakresie powodowa spółka powoływała się na rejestrację dokonaną przez pozwanego i złożone przez niego oświadczenie o zgodzie na zawarcie umowy pożyczki. Zauważyć jednak należy, że w dokumencie potwierdzającym przelew przez pozwanego kwoty 0,10 zł mowa jest o umowie pożyczki opatrzonej numerem (...), natomiast pozostałe dokumenty, w tym potwierdzenie przelewu rzekomej kwoty pożyczki, dotyczą umowy o numerze (...). Strona powodowa w uzasadnieniu pozwu w ogóle nie posługiwała się numerem umowy i w żaden sposób nie odniosła się do tych rozbieżności. Ponadto w żaden sposób nie został wykazany termin wymagalności roszczenia, oznaczony w pozwie na dzień 19 czerwca 2014 r.

Zgodnie z art. 339 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny, przy czym w takim wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W niniejszej sprawie - w świetle powyższych rozważań - takie wątpliwości zachodziły, co obligowało Sąd do przeprowadzenia postępowania dowodowego, które jednak nie pozwoliło ustalić czy w skład wierzytelności nabytych przez stronę powodową wchodzi wierzytelność względem pozwanej oraz na jakich dokładnie warunkach pozwana uzyskała środki finansowe od poprzednika prawnego strony powodowej.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zawarte w pkt II sentencji wyroku wydano na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c.